

Welkom in deze podcastretraite over ecologie. We gaan een boeiende innerlijke reis maken. Langs grote hoogtepunten en die zijn talrijk, want God heeft ons een fantastische aarde gegeven. Maar ook dieptepunten zullen en kunnen niet ontbreken. Het gaat niet goed met de schepping. Dat weten wij. Daarom zul je je misschien naakt voelen in je schuld en je moedeloosheid. Toch hoeft je niet te wanhopen. We mogen geloven dat de Heer altijd voor ons uitgaat en nieuwe wegen wijst. We bidden om moed om in zijn voetspoor te treden.

In de eerste meditatie van deze retraite gaan we bidden en nadenken over de goedheid van de schepping. Om te voelen hoe waardevol de natuur is, los van haar nut voor ons mensen.

De heilige Franciscus van Assisi schreef in zijn Zonnelied:

Wees geprezen, mijn Heer, voor broeder wind
en voor de lucht, bewolkt of helder, en ieder jaargetijde,
door wie Gij het leven van uw schepselen onderhoudt.

Paus Franciscus is dermate geïnspireerd door deze ode aan de Schepping dat hij zijn encycliek over de Schepping ernaar heeft vernoemd. 'Laudato Si' - Wees geprezen. Daarin schrijft hij: "De wereld is meer dan een probleem dat moet opgelost worden, het is een blij mysterie dat we bewonderen met vreugde en lof. Ons lichaam zelf wordt gevormd door de elementen van de planeet; haar lucht geeft ons adem en haar water schenkt ons leven en verkwikt ons."

We luister naar The Canticle of sister sun and brother moon, gecomponeerd door Jeroen Spitteler. Het is geïnspireerd door het Zonnelied van Franciscus van Assisi. "Wees geloofd, mijn Heer, met heel uw schepping,

en vooral mijn Heer broeder Zon
die het daglicht schenkt en door wie Gij ons alles laat zien.

En hij is schoon en straalt met grote pracht:

van U, Allerhoogste, is hij het teken."Ik ga staan voor de Heer, zoals ik vandaag ben, en ik vraag Hem om de genade mijn hart te openen voor een gevoel van verwondering over de schepping.

De lezing van vandaag komt uit Genesis hoofdstuk 1 vanaf vers 9.

Ik beluister in mijn hart opnieuw de woorden die ik net gehoord heb: " en God zag dat het goed was."

Ik zie in mijn verbeelding hoe God leefbare omstandigheden schept voor levende wezens. Hij schept lucht, land en water en ook de dag en de nacht. Hij geeft ons ruimte en tijd.

- Hoe maak ik de ruimte en de tijd die mij ter beschikking staan tot een gastvrije plek voor levende wezens?

Ik laat me raken door Gods vreugde en proef als het ware nog even de woorden: En God zag dat het goed was. Hij verlangt ernaar dat alle wezens "vrucht dragen".

- Welke plaats hebben vreugde en vruchtbaarheid in mijn leven?

Als je nu opnieuw luistert naar de passage uit de Bijbel, probeer dan met een frisse blik naar de schepping te kijken. Met de blik van de Schepper die met tederheid het geheel overziet.

Probeer aan het einde van deze meditatie contact te maken met de gevoelens die je ervaart in je hart. Deel ze in alle eenvoud met de Heer, alsof Hij naast je staat en je met Hem zijn schepping aanschouwt.

Tot slot willen we je een kleine oefening meegeven. Neem vandaag of morgen een moment om je te verwonderen over een mineraal, een plant, een dier of een landschap en zeg dan tegen jezelf dat God zag dat het goed was.

AFSLUITING:

"Vader, Wij loven U, samen met alle schepselen die voortkomen uit uw hand. Zij zijn van U, ze zijn vervuld van uw aanwezigheid en tedere liefde. Geprezen zijt Gij."